

A törvényszék Fodor Szilárd jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal (1054 Budapest, Széchenyi utca 2. alatti) felperesnek – dr. Serfőzőné dr. Fábián Erzsébet (3170 Szécsény, Kossuth út 16. szám alatti) ügyvéd által képviselt (..... szám alatti lakos) alperes ellen ügyvezetői felelősség megállapítása iránt indult perében meghozta a következő

Ítéletet:

A törvényszék megállapítja, hogy az alperes, mint a Kft. „f.a.” volt vezetője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően, vezetői feladatát nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el, ezzel a hitelezők követelésének teljes mértékben történő kielégítése meghiúsulhatott.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 10.000,- (tízezer) Ft perköltséget és az államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) Ft le nem rótt illetéket.

A végzés ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához címzetten, melyet a Balassagyarmati Törvényszékhez lehet benyújtani. Az ítéltábla előtti eljárásban a fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a perköltségre, vagy az illeték megfizetésére vonatkozik, illetve csak az ítélet indokolása ellen irányul, de a felek ezen esetben is kérhetik a tárgyalás megtartását.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a felek közös kérelemmel is kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Indokolás

Az alperes a Gépgyártó és Kereskedelmi Kft. (székhelye:, cégjegyzékszám:, adószáma) „f.a.” cégjegyzék szerinti ügyvezetője egyben a többségi szavazati joggal rendelkező tulajdonosa is a cég 1994. évi alapításától kezdve.

A cég ellen a felperes adó végrehajtási eljárást is folytatott már 2007. év augusztusától kezdődően. Kisebbségi részesítést megfizetett az adós úgy, hogy a cég gépjárművét az alperes magánszemélyként megvásárolta a végrehajtási becsértéken, egy 6 millió Ft értékre becsült csomagoló gép értékesítése pedig sikertelen volt, ami az alperes birtokában maradt.

Az adóstól a tartozás teljes összegét behajtani nem lehetett, ezért a felperes 2016. február 15-én kezdeményezte az adós cég felszámolását, hivatkozva arra, hogy 10.165.572 Ft adó – és járuléktartozás behajtása nem is valószínűsíthető. A bíróság 1.Fpk.16/2016/6. számú végzésével rendelte el az adós felszámolását, melynek közzététele 2016. augusztus 15-én történt meg. A 20. sorszámu 2017. augusztus 4-én jogerős végzésével pedig a JACSU Kft. „f.a.” gazdálkodó szervezetet az egyszerűsített felszámolás szabályai szerint megszüntette, és kötelezte az alperest 25.000 Ft közzétételi díj, és felszámolónak az állam által fizetendő 100.364 Ft díj megtérítésére. Az alperes a bíróság 2. sorszámu felhívását a hitelezői kérelem megküldésével, a felszámolást elrendelő 6. sorszámu végzést és a záró végzést is maga vette át, de nem tett semmilyen nyilatkozatot a bíróság felhívására, sem fellebbezést sem terjesztett elő.

A felszámolást megelőzően - a csatolt iratok szerint - 2014. május 9-én adta el az alperes és felesége az üzletrésztnek és ai székhelyű Kft-nek fele-fele arányban 5-5 Ft névleges vételáron. A szerződés nem utal az adós cég adótartozására, és az iratok szerint semmilyen vagyona nincs. Az iratok átadásáról iratjegyzék nincs csatolva. A melléklet vagyonleltár szerint a társaság készpénze, tárgyi és egyéb eszköze nulla.-nek az adóhatósági eljárásban való képviselőre meghatalmazást is adtak az eladók.

Ekkor az alperes 500.000 forintot fizetett a vevőnek. A létesítő okirat módosítás, változásbejegyzési eljárás (44.500 Ft) egyszerűsített felszámolás költségeire (105.000 Ft, 190.500 Ft) és a vevő egyéb költségeire, aki végelszámolással akarta a céget kivezetni a gazdasági forgalomból mint „fizetéseképtelenségi” szakértő.

A cégjegyzékbe azonban a változásokat nem vezette be a bíróság, így az adós eredeti székhelye, ügyvezetője és tagjai adatait tartalmazta a hatályos cégmásolat.

A felszámoló ennek megfelelően az alperest hívta fel a Cstv. 26. § (5) bekezdés és 31. § szerinti kötelezettségének 30 napon belüli teljesítésére, amely felhívást a tértivevény szerint (10. sorszám.) 2016. augusztus 29-én vett át az alperes.

A felszámoló felhívására azonban az alperes vele a kapcsolatot nem vette fel. Sem 30 napon belül sem később, tevékenység záró mérleget, a cég iratait, céltartalékot, vagyont nem adott át. A hitelező perbe vitt igénye is kielégítetlen maradt a felszámolás során, sőt a felszámolóval nem, csak a perben – a felszámolás lezárulta és a cég törlés után – közölte az alperes, hogy a sikertelen végrehajtási értékesítést követően, maradt egy szétszedett gép is a birtokában, ami az adós cég vagyonát képezte. Olyan könyvelési dokumentumot nem csatolt az iratokhoz, ami igazolta volna, hogy a felszámolás idején valamilyen vagyontárgy kerül volna az adós cég tulajdonába.

..... vevő a felszámolóhoz 2017. január 26-án érkezett levelében jelezte a felszámolónak, az adós társaság képviselőjeként megjelölve magát, hogy az adós társaság székhelyének Tatabánya, szám minősül, ezért ott kell teljesíteni a Cstv. 31. § szerinti adatszolgáltatást, vagyonelemre, iratra vonatkozó átadási kötelezettséget. Arra nem utal, hogy konkrétan van valamilyen vagyona az adósnak. Céltartalékot, tevékenység záró mérleget egyébként ő sem adott át, ilyenekre nem is utalt nyilatkozatában.

A cégjegyzékben nyilvántartott adatok szerint azonban sem a képviselője nem volt a társaságnak, sem az általa megadott székhelyváltozás nem volt bejegyezve.

A felszámolási iratokhoz 2017. február 16-án érkezett beadványában a társaság – be nem jegyzett – tagjaként kifejtette azt az álláspontját, hogy a felszámoló jogszabálysértően jár el, de egyben utalt arra is, hogy ismeri a Tatabányai Törvényszék csoportvezetőjének álláspontját, és beadványát nem tekinti kifogásnak, ezért kérte, hogy a Tatabányai Törvényszék mellőzze az illeték lerovására való felhívását. Erre figyelemmel a Balassagyarmati Törvényszék eljárásában a beadványnak nem volt jogi jelentősége, a mellett, hogy a társaság cégjegyzék szerinti képviselője az alperes volt, aki a bíróság felhívására, határozataira nem reagált.

A felperes keresetében kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes az általa képviselt társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően vezetői feladatát nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el, ezzel a hitelezők követelésének teljes mértékben történő kielégítése megghiúsulhat. Kérte az alperes perköltség viselésére és 6.098.067 Ft biztosíték adására kötelezését is.

Hivatkozott arra, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet már a végrehajtás megindításakor,

de legkésőbb a felszámolás kezdeményezésekor bekövetkezett. A követelése összege részbeni elévülés miatt 6.098.067 forintra csökkent a felszámolás során. A felszámoló záró jelentése szerint az alperes a cég bejegyzett képviselője a felszámoló felhívását átvette, de vele a kapcsolatot nem vette fel, a 2014-2015. évi beszámoló letétbehelyezési kötelezettségének, irat- és vagyonátadási kötelezettségének nem tett eleget.

További észrevételében kiemelte, hogy a Ctv. 22.§ (1) bekezdése alapján a cégnyilvántartás adatai teljes bizonyító erővel bírnak a személyi kör vonatkozásában. A be nem jegyzett adat harmadik személyekkel szemben nem hatályos, az alperes felelősségének kizárására nem alkalmas. A cégeladás ellenére továbbra is az alperest terhelte a társaság beszámolóinak közzétételi kötelezettsége, valamint a Cstv. 31. § szerinti kötelezettségek teljesítése, hiszen továbbra is ő volt az egyetlen aki az adós cég képviseletében eljárhatott.

Az alperes tudatában volt a cég fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztével, melynek hatására eladta a céget-nek, aki már abban az időben is a Ctv. 9/C. § szerinti eltiltás hatálya alatt állt. Ez a magatartása nem egyeztethető össze a hitelezői érdekekkel. A vevő sem képviselője, sem tagja nem volt a Kft.-nek, és a cégeladás óta egyetlen bevallást sem nyújtott be, és éves beszámolót sem tett közzé a Kft.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Védekezése szerint a cég eladásakor lemondott az ügyvezetői tisztségéről is, így ráhatása nem volt az ügyek további menetére. Ezzel egyidejűleg került sor a vagyonleltár elkészítésére, amelyet szintén az új ügyvezetőnek a társaság hivatalos irataival a rendelkezésére bocsátott.

Az alperes ellenkérelme szerint megkereste a társaságban új ügyvezetőként megválasztott-et, aki arról tájékoztatta, hogy az alperes már nem ügyvezető és 2014. május 20-án az új tagok döntöttek a társaság nevének, székhelyének, tevékenységi körének megváltoztatásáról. A Tatabányai Törvényszék hiánypótlási felhívásának azonban nem tettek eleget, ezért nem történt meg a változás bejegyzése az alperes személyét érintően sem. A be nem jegyzett tag 2017. január 23-án megkereste a felszámolót azzal, hogy a cég be nem jegyzett székhelyén a társaság iratai feltalálhatók. A felszámoló azonban nem gondoskodott az iratok átvételéről, ami miatt nem jutott tudomására, hogy az adós társaság 8.674.100 Ft névértékű befektetett eszközzel rendelkezik.

Az alperes a keresetlevélben megjelölt jogszabályi kötelezettségének nem is tehetett eleget, a mulasztás nem róható az ő terhére.

Hivatkozott arra is, hogy az ítéletábra egy eseti döntése szerint a társaság működését a bejegyzett változások szerint kell megítélni. Arra azonban nem utal az ellenkérelem, hogy milyen bejegyzés szerint, mivel a perbeli esetben nem történt változásbejegyzés.

Az eljárás felfüggesztését is kérte arra hivatkozva, hogy tudomása szerint fellebbezést nyújtott be a felszámolást befejező határozat ellen, és az alperes és felesége törvényességi eljárás lefolytatását is kezdeményezte. Később arra is hivatkozott, hogy vagyonrendezési eljárás lefolytatását is kérte.

..... azonban – az alperes tudomásával szemben – nem fellebbezést terjesztett elő, hanem 1.Fpk.16/2016/23. számon 2017. szeptember 18-án – az adós 2017. augusztus 4. hatályú törlését követően – érkezett beadványában a Pp. egyes szakaszainak idézetével a záró végzés megküldését kérte magának, mint az adós társaság tagjának. Azt nem jelölte meg, hogy a Cstv. melyik §-a szerint kellene azt neki megküldeni – egyébként a cégjegyzék szerint nem is tag – így a bíróság tájékoztatta arról, hogy a felszámolási eljárásban nem szerepelt félként, ezért vele nem kellett közölni a felszámolást befejező végzést.

A beszerzett iratok szerint a Cégbíróság az alperes és felesége törvényességi felügyeleti eljárás iránti kérelmét elutasította Cgt...../3. számú végzésével.

A törvényszék azVpk...../2017. számú eljárásban – elutasítás terhével – felhívta a

vagyonrendezési eljárás kérelmezőjét arra, hogy 8 napon belül rója le a fellebbezési illetéket, igazolja a közzétételi díj megfizetését, okirati bizonyítékkal igazolja azt is, hogy az 5 darab mobil alkalmazás konkrétan mikor került a törölt cég tulajdonába, és vagyonrendezési eljárás lefolytatása esetén, ha hitelezői igénybejelentés nem történik, melyik volt és bejegyzett vagy a be nem jegyzett tag tulajdonába adását kéri.

Az 5 darab, összesen 8.674.100 Ft névértékűnek megjelölt „Vállalkozz Digitálisan Csomag” („mobil kisokos” alkalmazás) kapcsán a bíróság az alperes és vagyonrendezési eljárás lefolytatására irányuló egyező tartalmú kérelmét – illeték lerovás hiánya és hiánypótlási kötelezettség teljesítése hiányában – érdemi vizsgálat nélkül utasította el.

Mindezekre figyelemmel nem volt folyamatban olyan eljárás, ami a tárgyalás felfüggesztését indokolta volna, ezért mellőzte a törvényszék az erről való döntést.

A bíróság beavatkozási kérelmét is elutasította 9. sorszámú perbeli végzésével, releváns jogi érdek hiányában, mert a kérelmező által megjelölt az a körülmény, hogy az alperesnek adott szakértői tanácsait kívánja megvédeni a perbeli részvételével, nem volt beavatkozást megalapozó jogi érdeknek minősíthető.

A törvényszék a bizonyítás során feltárt tények alapján azt állapította meg, hogy a kereset megalapozott.

Az eljárás során elsődlegesen az alperes magatartását kellett vizsgálni, illetve értékelni, arra is figyelemmel, hogy a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint neki kellett bizonyítania, hogy vezetői tisztségének időtartama alatt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet nem következett be, vagy ennek fennállása esetén a hitelezői érdekeket is figyelembe vette.

A 15. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt személyes nyilatkozatában az alperes maga adta elő, hogy 2013-ban a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezett. A felszámolás kezdő időpontját megelőző Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti 3 év pedig 2013. augusztus 15-től számítandó.

Azonban a 2014. május 9-i adásvételi jogügyletet követően is őt kellett az adós vezetőjének tekinteni, mivel a Cstv. 3. § d) pontja szerint a gazdálkodó szervezet vezetője cég esetében a **bejegyzett** vezető tisztségviselő (képviselő), így a felszámoló a jogszabálynak megfelelően szólította fel az alperest a Cstv. 31. § szerinti kötelezettségek teljesítésére is.

Alaptalan az az ellenkérelemben foglalt az a tényállítás is, hogy a megválasztott új ügyvezető, mivel eltiltás hatálya alatt ilyen tisztséget nem tölthetett be.

A vevő által az alperesnek átadott, és általa csatolt iratok szerint „képviselőként” tartalmilag mint vezető tisztségviselő kívánt eljárni, ami az ügyvezetői tevékenységet jelentené, melyre az eltiltás hatálya alatt, illetve bejegyzés hiányában nincs lehetőség.

Az alperes ugyanakkor nem említette, de a cégiratok szerint 4 esetben kapott a cégbíróságtól felhívást a felszámolást megelőzően. Egyrészt a 2011. július 8-tól a felfüggesztett adószám miatt annak érdekében, hogy járjon el az adóhatóságnál, hogy a társaság ismételten érvényes adószámmal rendelkezzen (Cg./51. és 54. számon, 2013. január 16-án, 2014. február 26-án) Másrészt 2014. szeptember 30-án és 2015. június 15-én kelt az 59. és 63. sorszámú végzést arról, hogy ismételten gondoskodjon 20 napon belül a változásbejegyzési kérelem benyújtásáról, mivel a Tatabányai Törvényszék Cg./5. számú végzésével a vevő jogi képviselője által benyújtott változásbejegyzési kérelmet elutasította. Az alperes ezek egyikére sem válaszolt, mint ahogy a felszámolás során kapott bírósági felhívásra sem.

Alaptalan ezért az a védekezése, hogy ő már nem járhatott el a cég ügyeiben, ezzel ellentétben a

bíróság felhívása ellenére nem teljesítette ez irányú kötelezettségét. A felszámolótól, és a bíróságtól is értesült a felszámolási eljárásról, de a törvényi határidőben – és azt követően sem – 30 napon belül teljesítendő kötelezettségének nem tett eleget. (egyébként a védekezésében jelzett vevő sem)

Tevékenység záró mérleget, jelentést sem adott át, sem környezetvédelmi nyilatkozatot, sem céltartalékot a felszámoló felhívására. Az a védekezés, hogy a vevő azt ígérte neki, hogy mindent elintéz, ezért mulasztott el minden cselekményt és nyilatkozatot, nem lehet megalapozott, nem vezet a felelősség alól való mentesülésre. Az adásvétel során lényegében nem vételárat kapott a cégért, hanem ő fizetett 500.000 forintot azért-nek, hogy a fizetéseképtelenség bekövetkezése után szabaduljon a kötelezettségei alól, ez a magatartás nem minősíthető a hitelezői érdekek figyelembe vételének.

A fizetéseképtelenség bekövetkezésére figyelemmel maga az adós is kérhette volna a felszámolást, feltárva a felszámolónak az adós vagyoni helyzetét, megjelölve az alperes birtokában levő az adós tulajdonát képező gép mint cégvagyon meglétét, attól függetlenül, hogy az adóvégrehajtás során arra nem volt kereslet.

Az alperes helyes eljárása esetén, ez a vagyoni elem nem maradt volna ismeretlen a felszámoló előtt, ha teljesíti az alperes a Cstv. 31. § szerinti együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét, és a hitelező – esetleges részbeni – kielégítése esetén is, a fel nem róható magatartást tanúsította volna az alperes.

A felszámolási záró végzésben kötelezte a bíróság az alperest 25.000 Ft közzétételi díj és 100.364 Ft felszámolói díj megfizetésére, amire szintén semmilyen nyilatkozatot nem tett. Nem vitatta tehát a felszámolási eljárásban a Cstv. 63/B. § (6) bekezdése szerinti marasztalás alapját, azaz ügyvezetői mulasztását. De ezen adatokból az is látszik, hogy feleslegesen fizetett a vevőnek 190.500 Ft és 105.000 Ft felszámolási költséget, (eredménytelen) cégeljárási költséget, és egyéb „rezsi” költséget, mert őt kötelezte a záró végzés szerinti kisebb összegben a bíróság a költségek viselésére. Ezek a költségek „tartozatlan fizetésnek” minősíthetők a vevővel szemben. A vevőnek fizetett összeget fordíthatta volna az alperes a hitelezői igény kielégítésére is, ha a hitelezői érdeket vette volna figyelembe.

Azt a védekezést sem támasztotta alá bizonyítékkal az alperes, hogy a vevő a társaság tulajdonába adott volna a felszámolás kezdete után valamilyen vagyontárgyat, ezért abból a hitelező kielégíthető lett volna. A 15. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomásában maga adta elő, hogy a mobil alkalmazásokat mint vagyonelemeket nem vette be a könyvelésbe, mert az adókötelezettséggel is járna. Egyébként az adószám felfüggesztett státuszú volt 2011. júliusa óta, tehát adóvonzatú ügyletet törvényesen nem is valósíthatott meg a társaság. Ezek a papírok nincsenek még a társaság birtokában sem, a tanú szerint a társaságnak mintegy kötelmi igénye keletkezik azokra. Ez pedig azt jelenti, hogy nincs a társaság tulajdonában, ha azon nincs a cégnek tulajdonjoga. Ezért szükségtelen is volt azok értékének vagy más tulajdonságainak vizsgálata.

Amennyiben az olyan értéket képviselne mint ahogy azt a tanú névértékként megjelölte, nem lett volna akadálya, hogy azt értékesítse, ha van felette rendelkezési joga, és a pénzüsszeget vigye be a cégbe a felszámolási eljárás során, annak érdekében, hogy a hitelező pénzbeli kielégítése megtörténhessen.

A törölt cég tulajdonjogát egyébként könyvelési dokumentumokkal a vagyonrendezési eljárásban sem igazolták.

A bíróság 16. sorszámú végzésével kötelezte az alperest biztosíték nyújtására a felperes által megjelölt összegben, amely a felszámolási eljárásban ténylegesen meg nem térült hitelezői igényének felel meg.

A felperes keresete alapos volt, ezért a törvényszék a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti felelősségét a rendelkező részben foglaltak szerint megállapította, és a Pp. 78. §(1) bekezdése alapján kötelezte a felperes fellebbezési perköltsége (képviselési minimum díj) és a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt – a meg nem határozható perérték alapján számított – illeték megfizetésére.

Balassagyarmat, 2018. január 9.

dr. Barsi József s.k.
bíró